
இடிந்தகரணை உணர்ச்சிகள்

ஓர் கவிதைக்குள் அடங்குமா ?

தகைத்ததி உப்புக்காற்றில்

புதனைத் திருக்கும் போர்க்குணங்கள்

திக் கற்ற அறிவாளிகளின்

தோலில் வந்து உரகைக்குமா ?

கொலவைநெறிக்கு இரையான காதுகள்

அணுவநெறிக்கும் இசையுமென்ற

ஆளும் வர்க்க ஏளனத்தை,

கலதைத் தெறியும் பரெும் பணிக் கு

தனென்னயும், வழிகாட்டும் பனயும்

பாலவடி மாரோடும் எங்கள் அன்னயும்,

உன்னயும் எனன்னயும் காக்க

உண்ணா நிலையிருக்கும் உண்மயும்,

ப.சிதம்பரம், நாராயணசாமி, கலாமின்

பாசம் படிந்த உதடுகளில்

வழுக்கி விழுந்தவர்கள் உணரும்படி,

பக்கத்து மனிதரிடம்

தகைத்தி கதை சொல்வோம் !

நகரத் து பிட்சா காடுகளில்

நாகரீ க மயேச் சலிருப் போரே,

உங் களுக் கும சரேத் து தான

இடிந் தகரை பட்பினிப் போரில்

காய்ந் து கிடக் கிறது

ஓரு தாயின் கருவறை.

நான் வறே சாதியனென்று

நழுவ முடியாது நீ !

பன்னாட்டு கம்பனிகளின்

அணுக்கழிவுகள்

திண்ணியத்து மலமாய்

திணிக் கப்படுகிறது உனது வாயில் !

கடெஹிலை மத்தியில்

நடஹிலை இல்லை !

இரண்டிலொன்று –

இடிந்தகரை பக்கம் வந்தால்

நீ மனிதனாகலாம்,

ஈ.வி.கே.எஸ். இளங்கோவன் பக்கம் போனால்

காங்கிரஸ் மிருகமாகலாம் !

பொய்கள் ரதமறே

புறப்பட்டுவிட்டன,

உண்மைகள் ஊரடங்கி கிடப்பதுவோ ?

இனி.. கவிதைகள்

அரங்கினில் மட்டும் போதாது,

காங்கிரசு பி.ஜே.பி

சிரம்களில் சலுத்தப்பட வேண்டும் !

அறிந்து கொள்வோம் !

அபாயம்

அணு உலகை மட்டும்ல்ல,

அதனை கொண்டுவரும் அரசியல்...

ஆதரிக்஑ும் கட்சிகள்...

காங்கிரசும் – பா.ஜ.க஑ும்

ஏகாதிபத்திய இதழ் ஑ழியும் எச்சில்கள் !

கரைட்டயாலயே

நஐல் ஑ிட்டவர் காந்தி,

நாட்டை காட்டிக்஑ொடுக்க

கண்ணாலயே

நஐல் ஑ிடுபவர்

மன்஑ோகன்சிங் !

நீரே, குழந்தைகளுக்கும் தான் மாமா,

மனம்மோகனோ

இந்த குவலயத்திற்கே மாமா !

அமெரிக்க அடிமதைத் தனத்தில்

அத்வானியும், மோடியும்

பன்னாட்டு கம்பெனி வளேவிக் கு

விலப் பிபிக் கும் ராமா !

கனிமொழி ஆபத்தை

காப்பதே பெரும் பாடம் !

அணு உலகை பாதிப்பில்

அழியட்்டும் தமிழ்நாடும்

இது கருணாநிதி தமிழனின் நிலைப்பாடும் !

ரொம்பவும் நோண்டிக்கடேட்டால் நோ கமண்ட்ஸ் !

அறிவிக் கப்படாத மின்வெட்டால்

அணு உலகைக் கூ ஆதரவாய்

பொதுக்கருத்தை உருவாக்க

ஜயெலலிதா ஏற்பாடும் !

அன்னிய மஃலதனத்தில்

கனக்கூதும் அம்மாவின் மடிசாரும் !

எழுந்து நீ போராடும் !

இல்லையேல் சூடாகாடும் !

கோக்கடித்தாலும் விடாது

அமெரிக்கா சாகடிக் கும் ,

நீ .. ஆதரித்தாலும்

அணு உலகை உன்னையும் கொல்லும் !

ஈழத் தமிழனுக்கு.. முள்ளிவாய்க்கால் !

இந்தியத் தமிழனுக்கு.. கட்டங்குளம் !

மலோதிக் அடையாளங்கள் வறேறு,

நோக்கம் ஒன்று.

அதையும் க்டிக் க எத் தனித் து

உதடுகள் பிளந் த குழந்தை அலறும்

பிதுங்கிய விழிகளில் ப்ளட்டோனியம் வழியும்.

தன்னிறம் மாறும்

புல்லினம் பார்த்து

தாழப் பறக்கும் பறவகைள்

இறக்கைகள் அடித்து குழறும்.

நிலத்தடி நீ ரும்... நலம்ணி குணமும்

தனெ்கடல் உப்பும... தனெ்றல் காற்றும்

கடசியில் நஞ்சாய் போய் முடியும்.

சுரேந்ரோபில் , புகுவதிமா அணுக்கசிவில்

சிததைந்ரதொழிந்ர முகங்களில்

பிழதைத்ரிருக்கும் உண்மகளை பார்த்து

உலகமே துளியுபறும் வளேயில்

புதுச்சேரியில் போட்ட சரக்கு

தில்லிக் கு பயும் துளியவில்லை நாராயணசாமிக் கு !

”அணு உலை.. யாரையும் ... ஒன்னுமே சய்யாதாம் !

காசை கொட்டிய வலை வீ ணாகிவிடாமாம் !”

கட்பிய அணு உலை வீ ணாகக் கட்டாதென்றால்

கொட்டி மஃடுங்கள் அதில் காங்கிரசு கழிவுகளை.

பார்ப்பன மனு உலகைக் கும் காவல்

பன்னாட்டு அணு உலகைக் கும் காவல்

தோரியமும் ஆரியமும் கலந்த

வீ ரியக் கலவை அப்துல் கலாமும்

‘அணுவுக்கு அஞ்சினால் கனவு நடக்குமா?’

வாருங்கள் கனவு காணுவோம்

‘முதலில் கண்ணை மஃடுவோம்’ என்கிறார்.

பொய்யிலிருந்து

மின்சாரம் தயாரிக்கும்

புதுவழி ஒன்றிருந்தால்

நாராயணசாமி வாயிலிருந்தே

நாலாயிரம் மகொவாட்டும்

அப்துகலாம் வாயிலிருந்து

ஆராயிரம் மகொவாட்டும்

தமிழகத்திற்கு கிடகைக்கும்.

அன்றாடம் இவர்கள்

அவிழ்க்கும் பொய்கள்

அணுவாகக் கேட்க அடங்காது...

அணுகக் கழிவதே சகிக்காது.

வளர்ச்சி என்பதற்காய்

புற்று நோயை ஏற்க முடியுமா ?

அறிவியல் சூகம் அடவைதற்காய்

மின்சாரத்தை மூத்தமிட முடியுமா ?

பாதுகாப்பான மூலத்தைப் பெரியாறவை

பாதுகாப்பற்றதென்றும்

பாதிப்பான அணு உலையை பாதுகாப்பென்றும்

திரிக்஑ும் தசீய பபுய்யர்கள்

திசயபெ஑்஑ும் ... ஜாக் கிரதை !

அணு உலகைளபை விட஑ும் ஆபத் தான஑ை

இந் த அயுக் கியர்களின் ஑ாய்கள் .

பத்தா஑் பசலிகளா஑் நா஑்

ப.சித஑் பர஑் கடேக்கிறார் .

“உ஑் களுக் ஑ு ஑ின் சார஑் ஑ணே஑ு஑ா ?

஑ணே஑ா஑ா ?

஑ாண ப஑ு஑ிகு ஑த்திய அ஑சைச் சரே

கபுளுச் ஑஑் பபுறு஑் கள் ,

எங்கள் மாட்டிடம் கட்டெவந்து

மறுபடியும் பதில் சொல்கிறேன்...

புல்லினமும், பஃ வனமும்

கல்லினமும், கடலினமும்

எம் தமிழின் மெல்லினமும்

இடையினமும், வல்லினமும்

உழைக்கும் மக்களின் சொல்லினமும்,

தொடுவானம் தொடங்கி

கடலாழம் வரகைக்கும்

பல்லுயிரினமும் சரேந்ததெங்கள் நாடா !

நீங்கள் நாட்டை முன்னேற்ற

நாங்கள் காட்டை இழந்தோம்..

நீங்கள் தொழிலை முன்னேற்ற

எங்கள் வயலை இழந்தோம்..

எங்கள் காற்றை இழந்துவிட்டோம்

உங்களிடம் ஏ.சி வாங்கவேண்டாம்..

எங்கள் ஆற்றை அள்ளிக் கொடுத்துவிட்டோம்

மழை முடிந்தபின்

இலை சோட்டும ஓசைகளாகக் கேட்கவியலாமல்,

மரங்களை இழந்த எங்கள்

நகரத்துக் கொசுக்கள்

காதலோரம் வந்து கண்டபடி ஏசுகிறது !

கூடியிருப்பின்

இறுக்கம் தாளாமல்

கூடும்பத்தையே திட்டித்தீர்த்து

தீண்டப்பயந்து

வறஹுதத் து வளெய்யஹு஑ிறது தளே !

வந் தமர மலரின றி

வறஹுமயைில் ,

தடேபிக் களதைத் த வண ணத் துப் ப ச்சி

ளங் கள் இயலாமதை பார்வை மீ து

கண டனம் ப஑ிழிகிறது வண ணங் களை !

நம் பி ஓப் படதைத் த,

ஊருணி, குளங் கள் ,

ஂறு, ஏரியகை

காப் பாற்ற வக் கில் லாத என மலே ,

காக்கை எச்சமிடுகிறது !

தருவனே என்ற நம்பிக்கையில்

வாசலில் வந்து மாடும் கத்துகிறது,

ஒரு வாய்

தண்ணி தர இயலாமல்

கபிணி குறுகுகிறேன் நான் !

வாழையும்தான்... தாழையும்தான்

உப்பும் மீனும், கடலும் கலனும்

செருந்தி மரத்தில் பொருந்தி வாழும்

மின் சாரம் ,

வணை டுமா ? வணை டாமா ?

எனக்கடே ட அமசைச் சர் அவர்களே,

உங்கள் அணுத் திமிர் பார்த்து

அஃறினகையும் கடைக்கின்றன,

“நீங்கள் சொல்லுங்கள் –

உங்களுக்கு இந்தியா வணை டுமா ?

வணை டாமா ?

- துரை.சண்முகம்